

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Β'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Αριθ. 105

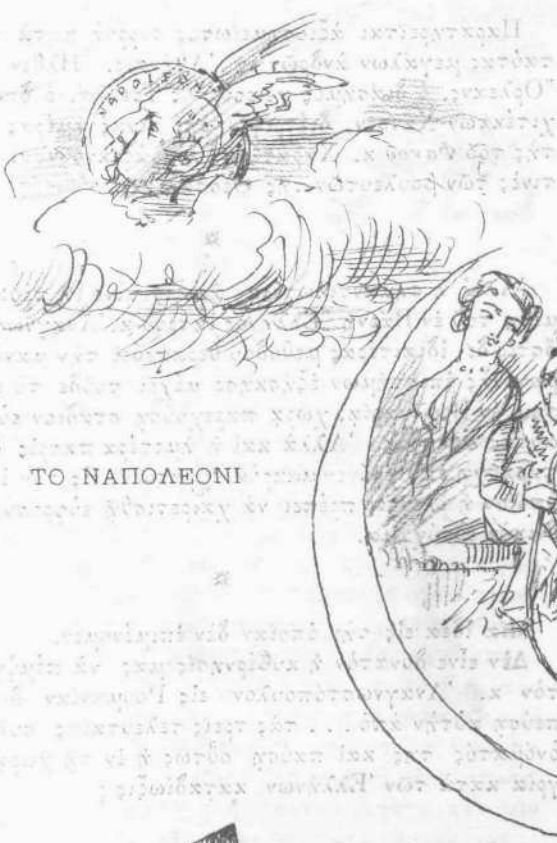
18 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 18

Ἡ συνδρομὴ ἰσότης καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Πελοπόννησον δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμαὶ 15 καὶ διὰ τὴν Ἐξωτερικὴν φράγκα 20.
Ἀγγελία καὶ εἰδοποιήσις καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ σίχως.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΤΟ ΝΑΠΟΛΕΟΝΙ

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι! Κατ' οὐδένα λόγον ἤβελον δυνήθη ν' ἀποδοχῆ ἀξίωμα, εἰς οὐ τὴν ἀνάληψιν δὲν με δικαιούσιν οἱ καθεστηκότες τῆς πατρίδος νόμοι.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

ΑΝΙΣΜΟΝΗΘΕΙΣ ΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

— Ἐναν τοῦ νὰ μὴ εἶνε εἰς τὸν κατάλογο νὰ φηρίσωμε.
— Τι βγαίνει με τοῦτο;
— Βγαίνει νὰ ἔχωμε πάντα ἔλλογαῖς.

Σ. ΣΥΝΤΑΣ

Δημοσιεύοντας την εικόνα του κ. Σύντα σήμερα και εξακολουθώντας εν τω μέλλοντι γνωρίζοντας εις το ελληνικόν δημόσιον τους διαπρέποντας εις τας ώραίας τέχνας, νομίζω ότι ούχι ολίγον συντελούμεν εις αναχωρήσειν των προς ταύτας αξιοσημείων, ατινα, ως μη όφριλε, δέν δεικνύουσι μεγάλα σημεία υπάρξεως.

Γεννηθείς εν Κερκύρα ό κ. Σύντας, μετέβη εν έτει 1834 εις Νεάπολιν, ένθα επί τριετιάν έσπούδασε την τε Άρμονίαν και Σύνθεσιν υπό τον διάσημον τότε καθηγητήν Τσιγγαρήν, διευθυντήν του αυτόθι Ωδείου.

Κατά τό 1837 επέστρεψεν εις Κέρκυραν, όπου επανέλαθε τας μουσικάς αυτού σπουδάς υπό τον διαπρεπή μουσουργόν Νικόλαον Μάντζαρον, καταγινόμενος συνάμα και εις μικράς τινας συνθέσεις. Μετά ταύτα ετόνισε πολλούς ύμνους του εθνικού ποιητού Διονυσίου Σωλομού, και κατά τό 1855 έγραψε τό πρώτον μελόδραμα, λαβών την υπόθεσιν αυτού εκ των Τριών Σωματοφυλάκων του Δουμά. Τό έργον τουτο εκρίθη ευμένεστατα, ό δε έλλην μουσουργός προσεκλήθη να μεταβή εις Μιλάνον, να αναδιαδοθή υπό την εποπτείαν του τότε μελόδραμα τουτοέπι της ξένης σκηνής και ήτο έτοιμος να τό πράξη, άλλ' εκωλύθη υπό του θανάτου της προσφιούς συζύγου του. Προς ανακούφισιν τό 1856 άφίκετο ένταυθα γενόμενος δεκτός μετ' ένθουσιασμού, και μεγάλως τιμηθείς υπό των άειμνήστων Όθωνος και Αμαλίας, ήτις και τώ εδώκεσαν άδαμαντίνην πολύτιμον καρφίδα εις άνέμνησιν. Κατά τό 1857 έγραψε νέον μελόδραμα «Ο κόμης Ιουλιανός», επί στίχων του Κερκυραίου ποιητού Γ. Μαρκορά, και μετά τουτο «Τόν Υποψήφιον» και «Τούς δύο απαιτητικούς». Ηδη άσχολείται γράφων νέον έργον «Την Γαλάτειαν», λαμβάνων την υπόθεσιν εκ του γνωστού δράματος του Σπουριδίου Βασιλειάδου.

Τοιοῦτος έν ολίγοις ό, εικονιζόμενος Έλλην μουσουργός και ταύτα τά έργα του, εις επόμενον ήμῶν φύλλον θέλομεν δημοσιεύσει και ήμεις τεμάχιον άνέκδοτον αυτού, όπερ εύγενώς πάνυ μάς έχορήγησε. Δέν γνωρίζομεν εάν έζη εις άλλην κοινωνίαν τί θα έπραττεν, έν μέσωσ όμως της Έλληνικής ζωής δέν ήδύνατο να πράξη γενναίωτερα έργα.

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

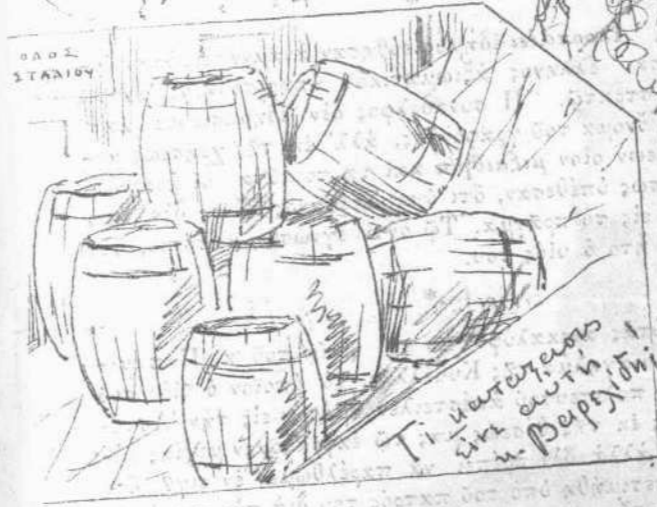
Ζητούμεν ταπεινώς παρά των ήμερησίων συναδέλφων, όσαι εξύμνησαν εσχάτως τά περιουσιμύοντα την Α. Α. Μ. του Πατισάχ προσόντα, την άδειαν να άσχοληθώμεν και ήμεις μικρόν περί αυτού. Δέν είμεθα βέβαιοι, άλλά τρέφομεν μυστικά την έλπίδα, ότι θα έπιφορτίση τινα να έκφοράση και προς ήμάς τας θερμάς ευχαριστίας του επί τούτω, ένφ' εξ άλλου, εκ μετροπροσύνης βεβαίως, ίνα μη γινώσκη τό όπικρόν του ποιοι δεινραμβικοί παιάνες γράφονται υπέρ του κυριάρχου του και υπό αυτών των έχθρικωτάτων έφημεριδών, θα άπαγορεύση αυστηρώς την εισαγωγήν του φύλλου μας εις τό άλλοτε άγανές κράτος του. Καί είμεθα ήναγκασμένοι να όμιλήσωμεν περί του Καλίφου των πιστών, διότι ή εσχάτως γενομένη εκδήλωσις ιδιαιτέρας τινος ιδιοτροπίας αυτού έχει πολλήν με τό έργον μας σχέσιν. Ο Σουλτάνος δέν αγαπά να γελοιογραφηται περιπίπτει ό εις ιδιαίτερον είδος νευρικής παραχής, όταν τύχη ποτε να ίδη έν ευτραπέλω τινι φύλλω σατυριζομένην την μορφήν αυτού. Έσχάτως τά γελοιογραφικά φύλλα της Βιέννης, άμειρουντά έγγωρίων θεμάτων έν τή φυσικώς πανταχού παρεπομένη τῷ θείρι πολιτική νάρκη, έστράφησαν κατά προγερού λείας, του Σουλτάνου, ου ή εικών υπό μορφάς ποικιλωτάτας παρεδίδετο ως ευπρόδεκτος σατυρική προφή εις τό δημόσιον. Ο Σουλτάνος είμαθε τό πράγμα, έξήτης τας έφημερίδας, δυσπρεστήθη και έκαμε φιλικάς παραστάσεις προς τον έν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτήν της Αυστρίας. Τό έν Βιέννη ύπουργείον των εξωτερικών μη θέλον να δυσαρεστήση πελάτην πολύτιμον διά τόν μικρόν πράγμα προσεκάλεσε τους διευθυντάς των σατυρικών φύλλων και έν όνόματι των συμπερόντων του Αυστροουγγρικού κράτους εξώρτισεν αυτούς να παύσωσι σατυρίζοντες τον Σουλτάνον. Οι έφημεριδογράφοι, κομπάζοντες επί τῷ μικρῷ διπλωματικῷ επεισοδίω ου έγένοντο άφορμή, ύπεσχέθησαν ρητίως να παύσωσι πλέον διασκεδάζοντες τό κοινόν με την γελοιογραφίαν του Σουλτάνου και έκτοτε ό 'Αβδούλ Χαμίτ κοιμάται ήσυχος.

Δέν εινε όμως αυτός ό πρώτος μέγας άνήρ,δν ταρασσει ή σάτυρα. Δέν εινε εξηκρωδιόμενος τινά έπιρροήν έχει επί των νεύρων του κ. Παπαμιχαλοπούλου ή θεα της γελοιογραφίας του, εινε γνωστόν όμως εκ της Ιστορίας, ότι ό μέγας Ναπολιών και ό Κρόμβελλ δέν ήνείχοντο την σάτυραν έπ' ουδενί λόγω. Έπί του πρώτου ποιητής τις καθείρηθη έν σκοτεινή και άνηλιφ είρκτή τούσου μήνας όσουσ στίχους περιείχε τό σατυρικόν ποίημα, όπερ έγραψεν επί τῷ γεννήσει του βασιλέως της Ρώμης. Ο Κρόμβελλ ειπε ποτε, ότι καμμία σάτυρα δέν εινε δευτέρα του ξίφους του και οι 'Αγγλοι, κατ' εξοχήν θετικοί έκτοτε λαοί, έπαυσαν σατυρίζοντες την κυβέρνησιν, μέχρις ου άνήλθεν επί του θρόνου ό Γεώργιος ό Γ'. όστις εύρισκεν εξαρετικόν τέρψιν εις τας σχεδιαζόμενας γελοιογραφίας του σειπτου αυτού προσώπου.

Αλλά σήμερα με την έλευθερίαν του τύπου και την πρόοδον του πολιτισμού, οι έπιφανείς άνδρες ουδέν δύνανται να άντιτάξωσι κατά των άδιακόπως πληττόντων αυτούσ σατυρικών βελών, πολλοί δε αυτών, ποιούντες ίσως την ανάγκην φιλοτιμίαν, όμολογούσιν ότι μεγίστην θυμηρίαν έμποισι αυτοίς ή θεα της είκόνος των έν τοις σατυρικοίς φύλλοις. Ο Τσίρος άποσφραγίζει πρώτος τό άγγλικόν Ηώντες και τό παρισιανόν Σαριβαρή, όπου δημοσιεύονται έπιτυχεστάται γελοιογραφίαι του, ό δε Βίσμαρκ όστις από δεκαπενταετίας εινε ό άνθρωπος ό περισσότερο δξύννας την γραφίδα των γελοιογράφων, ουδέποτε κατεδίδεν αυτούς διά του σιδηρούτου μίσους, όπερ έδοκίμασαν πρό πολλού ό Βάττεμπεργ και ό κ. Δηλιγιάννης, τούναντιόν μάλιστα λέγεται, ότι πάντοτε εύρίσκει τις επί της τραπέζης του τό Κλαδερδάτς, ου πάν φύλλον φέρει έξωγραφημένην και την κεφαλήν του καγκελαρίου με τας τρεις κλασικάς τρίχας της, τας όρθουμένας δίκην δεινρυλλίων επί έξαίθρας.

Μόνον ό Σουλτάνος άποτελεί εξαίρεσιν. Έξευρωπαϊσθη καθ' όλα τά άλλα ένδύεται ευρωπαϊστί, φορει φέσιον άντι άδαμαντοποικιλτου σαρκίου, πρώως φαγητά παρασκευαζόμενα υπό γάλλων μαγείρων, παίζει σφαριστήριον, έχει Ιταλόν άρχιμουσικόν και έπιτρέπει εις τας Όδαλίτσας του να προμηθεύονται μόναι εκ των έργαστηρίων τά άναγκασιούτα αυτάς άντικείμενα. Έν μόνον δε, κατ'όρθωσιν, να μη όργίζεται εκ των άφορώντων αυτών δημοσιευμάτων, και εκ τούτου διακρίνεται από των λοιπών μη χαρδάρων σρχαδέλων του.

Τοσανάιος

ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΕΠΗΡΑΣ

ΕΙΣΚΗΝΗ ΤΟΤΗΤΟΓΙΑΛΟΥΣ ΚΗΑΑΤ

ΑΙ ΕΞΗΘΕΙΣ ΑΠΑΡΑΓΑΤ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Τι μεγάλη ετυχία! γιὰ νὰ βροῦνε οἱ καύμενοι
— Κάλιο ἀργὰ παρὰ ποτὲ — πρὶν ἀρχίσουν τὰ κρῦα
ἀπὸ κάθε ἐπαρχία τὴν παλῆά των ἐρωμένη
ἔρχονται οἱ φοιτηταί, τὴν παλῆά των μπουραρία.

ΑΠΑΓΩΓΑΙ

Κάθε ἡμέρα, κάθε νύκτα, κάθε ὥρας ἀλλαγὴ
γίνεται καὶ μιὰ κινουμένη, καθὼς λέν' ἀπαγωγὴ,
καὶ πετοῦν εἰς τὸν αἰθέρα εὐπτεροὶ ἐρωτιδεῖς
καὶ ἀρπάζουν ἐρωμένους εὐειδεῖς καὶ δυσειδεῖς.

Πλὴν πρὸς τί παραπονίσθη, ὡ ἀπόγονοι Ἑλλήνων,
καὶ πρὸς τί δὲν ἐνθυμίσθη τὰς ἀπαγωγὰς ἐκείνων,
καὶ τὸν Δία, ποῦ σὰν βῶδι, σὰν τσπάνης σὰν νεφέλη
ἄρπαξε ποτὲ τὴν Λήδα, τὴν Εὐρώπη, τὴν Σαμέλη;

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΦΙΣΤΕΙ

Ἄπο Νότου καὶ Βορῶ Κ' ἐκζητῶν, ὡς λέγουν, ἤδη
Ἐκ Δυσμῶν κ' ἀνατολῶν, βασιλείαν παλαιὰν
ἦλθον πάλιν ἐν χαρῶ ἦλθε πρῶτον νὰ μᾶς ἴδῃ
Ρῶμπολι τε καὶ Μοντολῶν. Καὶ ὁ πρίγκηψ Ὀρλεάν.

Πρίγκηψ μου ἐκθροισμένη,
τί γυρεύεις ἔστην Ἑλλάδα;
μὴ μυρίστηκες καύμενη
καὶ γιὰ σὲ μιὰ Μανωλάδα;

ΕΙΣ ΣΥΓΓΡΟΝ

Πρὸ τοῦ κἄν εὐχαριστήσης τὸ ἐλογιμὸν σινάφι
ἔφαγες μὲ τὸν Σουλτάνον τὸ περίφημο πιλάφι,
καὶ σὲ μιὰ ἐφημερίδα ποῦ γιὰ σένα πάντα γράφει
τῆς ἐπρόσφερες νὰ φάγῃ τὸ γνωστὸν σικτήρ πιλάφι.

Καὶ ἐκείνη

ΦΟΛΑΙ

Τὸ μεγαλειότερον ζήτημα τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἦτο ἡ
μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἔρις περὶ συμβάντος ἀρ-
κετὰ σοβαροῦ εἰς τὸ παρὰ τὰ γαλλογερμανικὰ σύνορα
Παγνί. Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζομεν ἐκ τῆς παροιμίας, ὅτι
μόνον τὰ ὑπομονητικὰ τετράποδα ἐρίζουσιν εἰς τοιαῦτα
μέρη, ἤδη μακθάνομεν, ὅτι δὲν καθυστεροῦσι καὶ τὰ πε-
πολιτισμένα Κράτη.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφασίσθη νὰ συνέλθῃ κατὰ τὰ μέσα τοῦ
προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Τὸ μόνον τὸ ὅπως πιθανὸν νὰ
ἐμποδίσῃ τὴν σύνοδον εἶνε ἡ ἐνσκήψασα εἰς μερικὰς ἐπαρ-
χίας τοῦ Κράτους ἐπιζωστία.

Ἐ Ὁ κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἀφορμὴ διπλω-
ματικῶν σκανδάλου ἕνεκα τῶν ἀπερισκέπτων λόγων, οὓς
ἐξεφώνησεν εἰς τὸ ἐν Τύνιδι συμπόσιον. Εἶνε φαίνεται πᾶ-

πρωμένον παντοῦ καὶ πάντοτε οἱ κυβερνήται τῆς Ἑλλά-
δος νὰ ὑποπίπτωσιν εἰς βκρέα σφάλματα.

Καὶ ἐν ἄλλο ὀξύμωρον. Νὰ κάμνη πράγματα ἀδόκιμα
ἄνθρωπος προϊστάμενος τῆς ἐκπαιδευσεως δακίμων!

Ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ Διάδοχος θὰ μᾶς λείψῃ ἐπὶ τινα
χρόνον εἰς Λειψίαν. Ἡ στήρσις αὕτη, πιστεύομεν, ὅτι θὰ
παρέλθῃ κατ' εὐχὴν καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐνταῦθα θὰ πάθῃ ἐκ
τῆς στερήσεως ταύτης ἐπιληψία.

Σφοδρὰ διεζήχθη συζήτησις κατ' αὐτὰς μεταξὺ τοῦ
τύπου, ἂν ἔπρεπε νὰ συνταχθῶμεν μὲ τὴν Ρωσσίαν ἢ μὲ
τὴν Ἀγγλίαν. Ἑλησιμόνου τοὺς τελευταίους παντοειδεῖς
συνδέσμοις ἡμῶν πρὸς ἑτέραν δύναμιν ἄλλ' ἢ σύμπτωσις
μᾶς ὑπενθύμισε διὰ καταλλήλου οἰωνοῦ, ποῦ πρέπει νὰ
ἐλπίζωμεν ἀγκυραν σωτηρίας, διὰ τῶν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς
θλασσεως ἀνελευθερωσῶν αὐστριακῶν ἀγκυρῶν.

Ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐδημοσιεύθησαν ἀναμνήσεις λίαν ἐν-
διαφέρουσαι ἑλληνοσ ἀξιωματικῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ
ἀγγλικῷ στρατῷ. Ἡ συνάδελφος δὲν ἐδημοσίευσεν κατ'
ἀρχὰς τὸ ὄνομα τοῦ γράφοντος, ἀλλ' ἐκ τῆς χρήσεως με-
ρικῶν λέξεων οἷον *μυζαϊθρία* καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ἀναγνώ-
σται ἀμέσως ὑπέθεσαν, ὅτι ὁ κ. Στέφανος Ξένος δὲν ἦτο
ἀμέτοχος εἰς τὸ πρᾶγμα. Τῷ ὄντι ἐγνώσθη κατόπιν, ὅτι
ὁ γράφων ἦτο ὁ υἱὸς του.

Κατ' αὐτὰς ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Παπαμι-
χαλοπούλου ἀγαλμα τῆς Κυβέλλης, τὸ ὅποσον ὁ υἱὸς τοῦ
ἐκ Μολάων πολιτευτοῦ ἀπέστειλεν ἀμέσως εἰς τὴν Ἀστυ-
νομίαν. Ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μας τῷ ἐκφράζομεν μυρίας εὐ-
χαριστίας, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ, ὅτι
σκληρῶς ἐπετιμῆθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς του διὰ τὴν τοιαύτην
ἀσύνητον πράξιν του.

Μέγας διεζήγεται φιλολογικὸς ἀγὼν μεταξὺ Σεμιτέ-
λου καὶ Κόντου ἐὰν ἐκεῖνο τὸ ρῆμα εἶνε περισπώμενον
καὶ τοῦτο βαρύτερον, ἐὰν ἐκεῖνη ἡ λέξις θέλῃ ψιλὴν καὶ ἡ
ἄλλη δασεῖαν. Κατὰ περιέργον σύμπτωσιν ὁ κ. Σεμιτέλος
συνηγορεῖ πάντοτε ὑπὲρ τῆς ψιλῆς, ἐνῶ ὁ κ. Κόντος τὰ
θέλει ὅλα δασέα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΟΣ

Ἐ Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφη χθὲς τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμ-
πίου Διός.

— Ἐν Καρπενήσῳ ἐτελεσθησαν ἐν στενοτάτῳ συγγενικῷ κύκλῳ
οἱ γάμοι τοῦ εἰσπράκτορος κ. Γαρδούμα μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀρσι-
νόης, τῆς γνωστῆς οἰκογενείας Κατσικίδη.

— Ὁ κ. Τρελλὰ διερχόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγχεσμοῦ εἰσῆλθεν

Ἀξενόμα